INNOCENTIUS III. PETRUS PICTOR. BERNARDUS CLARAEVALLENSIS. SIMON TORNACENSIS. VITA WILLEHELMI

1. Viertel 13. Jh. Seite 125r

Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36519
Copyright: Göttweig, Benediktinerstift

psonam ratione ethymologie dicu-
quasi pseuuã. Vnde hoc nom̃ psona
duo inportat. ⁊ significationẽ uni
tatis. i. essentie: ⁊ ẽ significationẽ
psonalis distinctionis. qm̃ designat
hoc ĩnata dictionũ pse. Vnde ẽ dici
t̃ patrem ẽ psona. idẽ ẽ ac si dica
tur pat̃ ẽ unũ ⁊ pse. i. distinctus
a alio. ut pnom̃ se masculinu geñ
is intelligat̃ ⁊ singularis numeri.
Cum ũ dicit̃ pluraliter pat̃ ⁊ fil̃. ⁊
spẽ scs̃ sunt psone. i. unũ. s; pse in
uicem. i. distincti. ut pnom̃ se plu
raliter ⁊ masculine sumat̃. Vnde no
men psone qa utq; numero inport
at intellectũ unitatis. nom̃ autẽ
unitatis caret pluralitate. nom̃ psone
utq; numero singularitẽ designat
unitatẽ uel essentiam. s; in singulari
singularitẽ unus. in plurali ũ plura
liter pluriũ psonarũ significat
distinctiones. quarũ ratione ⁊ signi
ficationis ñ pncipaliter pluraliter dicit̃
de tribus psonis unũ nom̃ psone.
Aliud pdicat scilicet essentiã. ⁊ ali
qd conpdicat. scilicet psonalem distinctionem. sic hoc nom̃ pse [illegible] ita. ⁊ seiam designat ⁊ [illegible] ẽ ante
ante ante tempus. p p [illegible] po
sitionẽ pre. ⁊ designat. unde
cum dicit̃ deus preuit. ñ solum
dicit̃ deus fuisse. s; seiam rei
euentũ puenisse. Constat q̃ patris
et filii esse aliam. ⁊ aliam psonam.
ñ tam aliã. uel aliam essentiã. uel
usyam. s; apostasin. ẽ ut dictũ est
psona. yposta sin. ñ usyam significet
vel secũ meam q̃ sine piu
dicio melioris posui senten
eam pat̃ ⁊ filius sunt alia
et alia p psona. idẽ tam pater
qm̃ ũ fil̃ ẽ unũ. s; tam pse.
idẽ ab alio ut dictũ ẽ distinct̃

Secũ ũ augtinũ qui aut hoc nomen
psona idẽ significare pr̃ius. qd̃ hoc no
men deus. i hoc nom̃ potencia. ñ dico
ñ esse. s; ñ intelligo ueritatẽ dicti pa
tris ⁊ filii ⁊ spẽ scti. aliam ⁊ aliã psonã.
fit aũ psonarũ distinctio. bipartita tam̃
appriatione nominũ. s; ñ rerũ. No
minũ ⁊ rerũ appriatione distinguit̃
eũ hec dicit̃ pater. illa fil̃. Il nom̃ enim
patris ⁊ res. i. significationũ solũ cõue
nit pat̃. Ilea; enim fil̃ noie ⁊ ẽ significa
tione pat̃ ẽ ñ eum generat̃ sic filius
appriatione noĩs ⁊ rei. ẽ filius. nam
pater nec noie nec re ẽ fil̃. ñ enim
generat̃. Ires aũ psone licet sint unus
spẽ. ⁊ idem sit sanct̃. tam hec distinc
tionũ iunctura spẽ scilicet tusumit̃
ad significandũ terciã psonã in tuita
te. ⁊ eã psonalẽ ꝓpietatem. que psona
ẽ quis alius a patre ⁊ filio. q̃ appria
tio. ⁊ nom̃ rei. ⁊ res nomunis. Vt ea; enim
pat̃ nea; fil̃. retenta eadẽ significatio
ne ẽ spẽ. scilicet neutrũ spirat̃ cum
enim dicit̃ pat̃ ⁊ filius. ⁊ spẽ sanct̃.
distinguunt̃ psone: tam appriatio
ne nominũ. significationis. qm̃ sig
nificationũ nominis. Ire distinguun
tur appriatione nominũ. s; rerũ.
licet enim tres psone sint eadẽ tam indi
uisa potentia. tam potentie nom̃. ñ res
nomunis appriat̃ pat̃ uel qa hoc qd̃
pater est potens. hoc ẽ a nullo. qd̃ ñ
filius. nec spẽ sanct̃ ẽ potens. hoc ẽ
a alio. ideo pater specialius ẽ Vt am
tres psone sunt equales ⁊ eadem poten
tia. uel ideo qd̃ cum pat̃ dicit̃ pat̃
non impotens intelligat̃. Solent
enim patris esse decrepiti. ⁊ abe tate
impotentes. Vt q̃ a nomine patris impo
tentie tollat̃ suspicio pat̃ ñ dico
specialius ẽ s; dicit̃ specialiũ poten
tia. sic etiã cum tres psone sint eadẽ
sapientia. Sapie enim nom̃ ñ nomunis